

1. **אבן עזרא על פסוק ז**

והאומרים כי השתחויתו היתה לשם לא אמרו כלום כי הכתוב אמר שהשתחוה לבני חת. והשתחויה שישוח ראשו וזה משפט הנותן שבח לאחר וגם משה השתחוה לחותנו:

Ibn Ezra on verse 7

Those who say that his (Abraham's) bowing was to the Name (i.e. God), speak nothing (i.e. nonsense), for the verse [clearly] states that his bowing was to the Hittites. Bowing is bowing one's head. It is an action that gives honor to another, as Moses bowed to his father in law.

2. **מלכים א פרק כא ב**

וַיִּדְבֹר אַחְזָב אֶל נְבוֹת לֵאמֹר תִּנְנָה לִי אֶת פְּרֻמָּךְ וַיְהִי לִי לְגֶן יֵרֶק כִּי הוּא קְרוֹב אֶצְלִי בֵּיתִי וְאֶתְנָה לְךָ תַחְתָּיו כְּרָם טוֹב מִמֶּנּוּ אִם טוֹב בְּעֵינֶיךָ אֶתְנָה לְךָ כֶּסֶף מְחִיר זֶה:

I Kings 22:1

Ahab spoke the following to Navot: "Give me your vineyard so that it can be for me as a garden of herbs, as it is close by to my estate. In return, I will give you a better vineyard, or if you prefer, I will pay you its full price.

3. **רשב"ם על פסוק ו**

נְשִׂיא אֱלֹהִים. ולא גר ותושב ואין אתה צריך לקנות: ובמבחר קברינו. במקום שקוברין שרי הארץ והרי לך קבר מזומן:

Rashbam on verse 6

[You are] a prince of God. and neither a stranger nor a resident, therefore you have no need to purchase [a plot of land]. **In our best burial plots**, i.e. in the place where the princes of the land are buried, a burial plot is available for you.

4. **רשב"ם על פסוק ד**

גר ותושב אנכי. מארץ נכריה באתי לגור כאן ונתישבתי עמכם לכן אין לי מקום קברות אבות הנה:

Rashbam on verse 4

I am a stranger and a resident. I came from a foreign land to live here, and I settled among you. Therefore, I have no ancestral burial plots here.

5. **רשב"ם על פסוק ד**

תנו לי אחוזת קבר. הניחו לי לקנות קרקע כאן ותתרוצו אתם יושבי העיר להניח לקבור בה מתי ממשפחתי כי אחוזת קבר אין יכול להיות אלא ברצון כל בני העיר

וכך מוכיח לפנינו כשנתן אברהם הכסף לעפרון ויקם לאברהם למקנה אח"כ קבר אברהם וקם לו לאחוזת קבר מאת כל בני חת :

Rashbam on verse 4

Give me a burial site. Allow me to purchase land here, and may you, the inhabitants of the land, be reconciled to allow for the burial of the dead from my family, since [the purchase of] a burial plot can only be done with the agreement of all the city's inhabitants. This is evident, for when Abraham gave the silver to Ephron, [the verse states], "it (the field) was established to Avraham as an estate...afterwards he buried [Sarah], and it was established for him as a burial plot from the Hittites.

6. רמב"ן על פסוק ד

"תנו", חשבו שבקש אותה מהם במתנה, וענו אותו אינך נחשב בעינינו כגר ותושב, אבל אתה מלך, המליכך האלהים עלינו ואנחנו ואדמתנו עבדים לך, תקח כל בית הקברות שתחפוץ בו וקבור מתך שם, ויהיה לך לאחוזת קבר לעולם, כי איש ממנו לא ימנעהו ממך :

Ramban on verse 4

"Give", they (the Hittites) thought that he requested it as a gift from them. Therefore, they replied to him: 'You are not considered to be a stranger or resident by us. Rather, you are a king. God has crowned you as a king over us and we and our land are slaves to you. Therefore, take any of the burial tombs that you desire and bury your dead there, and it will remain as your burial plot forever. None of us will hold it back from you.

7. רש"י על פסוק ט

בכסף מלא. אשלם כל שוויה וכן דוד אמר לארונה (דה"א כא) בכסף מלא :

Rashi on verse 9

The full price. I will pay its full value, in the same manner as David said to Aronan (Chronicles 21) the full price.

8. רמב"ן על פסוק ח

וטעם **ופגעו לי**. כי היה עפרון עשיר ונכבד, כאשר אמר **ביני וביניך מה היא**, ולא יהיה לו לכבוד למכור נחלת אבותיו, כענין נבות היזרעאלי (עיין מלכים א כא), על כן לא הלך אברהם אליו להרבות לו מחיר השדה, ובקש מאנשי העיר שיפגעו בעבורו דרך כבוד :

Ramban on verse 8

The purpose of, "**Arrang for me to meet**" is that Ephron was rich and noble. Hence, when he said, "**Between me and you, what is...**" [he is saying] it would dishonorable for him to sell his ancestral inheritance, in

the same way that Navot the Yizraeli [was unwilling to sell his vineyard to King Ahab] (see I Kings 21). Therefore, Abraham did not go to him to offer him a hefty price for the field, he rather sought from the townspeople to arrange a meeting with him an honorable way.

9. רש"י על פסוק י

ועפרון ישב. כתיב חסר אותו היום מנוהו שוטר עליהם מפני חשיבותו של אברהם שהיה צריך לו עלה לגדולה:

Rashi on verse 10

Ephron was sitting. [The Hebrew word 'yoshev' – was sitting] is written lacking [the letter "vav"]. That very day, they (the townspeople) appointed him as an overseer over them. Due to the importance of Avraham, he (Ephron) needed to raise to greatness.

10. רש"י על פסוק טז

וישקל אברהם לעפרון. חסר וי"ו לפי שאמר הרבה ואפילו מעט לא עשה שנטל ממנו שקלים גדולים קנטרין שנאמר עובר לסוחר שמתקבלים בשקל בכל מקום ויש מקום ששקליהן גדולים שהן קנטרין:

Rashi on verse 16

Avraham weighed for Ephron. The [Hebrew letter] vav is missing [from Ephron's name]. This is because he said a lot but did not even do a little. For he took the largest of shekels, as it states, 'the merchants' currency', meaning that that are acceptable (currency), in all places, as some places have large sized shekels that are kentarin (i.e. large).

11. ירמיה לב:ט

וְאֶקְנֶה אֶת הַשָּׂדֶה מֵאֵת חֲנַמְאֵל בֶּן דִּדְי אֲשֶׁר בְּעֵנְתוֹת וְאֶשְׁקֶלָהּ לוֹ אֶת הַכֶּסֶף שְׁבַעַה שְׁקָלִים וְעֶשְׂרֵה הַכֶּסֶף:

Jeremiah 32:9

I purchased the field in Anatot from Hanamel, my uncle' son. I weighed the silver for him, seventeen shekels of silver.